

R

JOHNNY DE MOL

'KIND BLIJVEN IS EEN GROOT GOED'

PS10

EMMA KINDERZIEKENHUIS

'Ik voetbal aan een infuus'

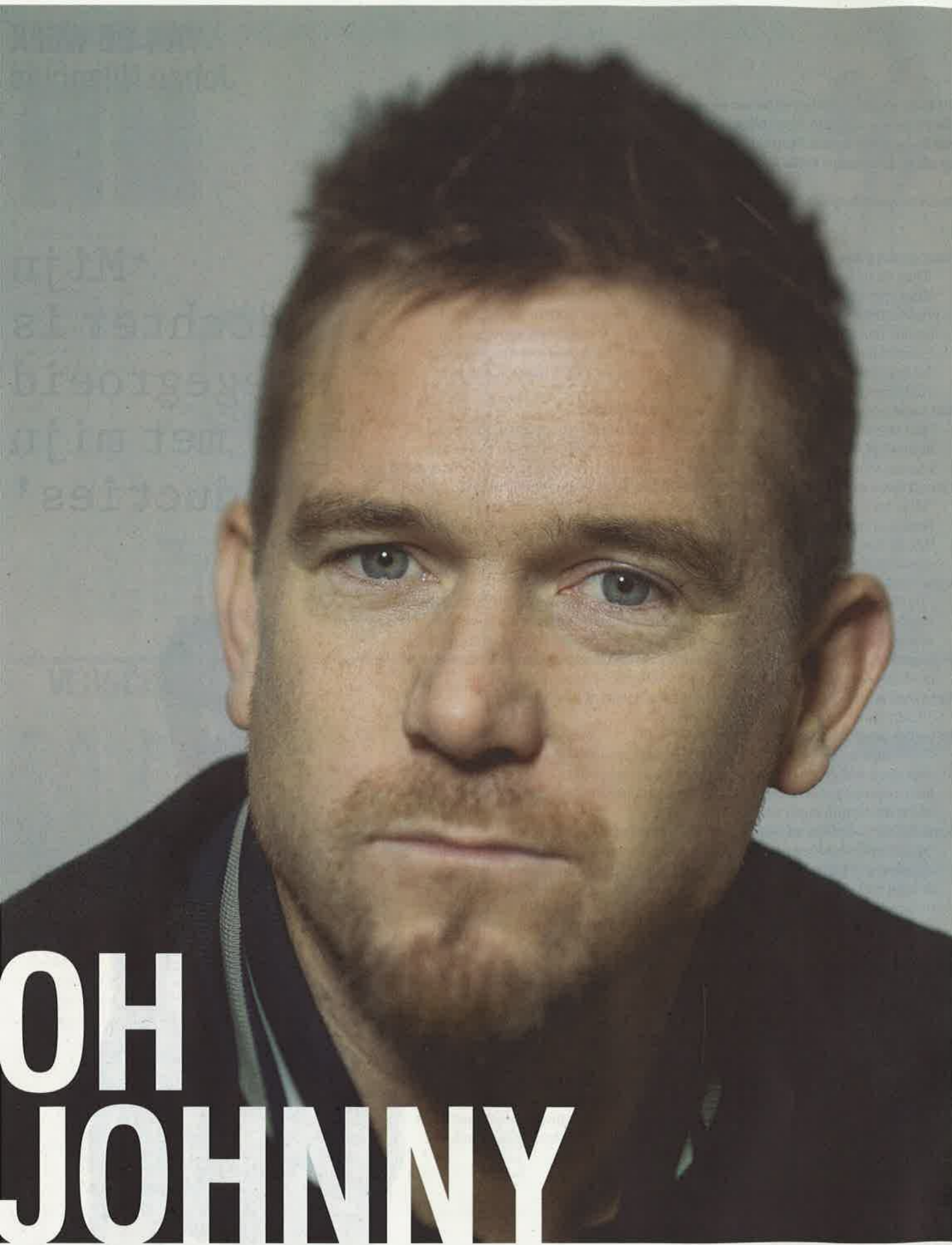
PS18

IN BEELD: DIERBAAR BEZIT

Levensverhalen in trouwfoto's,
souvenirs en naaitafels

PS26

OH JOHNNY

TEKST WILLEKE KEULEN FOTOGRAFIE MARK VAN DER ZOUW

Johnny de Mol (36) maakte zijn eerste eigen toneelstuk, *De gelukkigste dag*, over een rijke dertiger die zelfmoord wil plegen. En nee, dat gaat niet over hem zelf: 'Ik heb geen minpunten.'

10 OKTOBER 2015
PS11

Het is even wennen voor Johnny de Mol: een ritme. Van maandag tot en met vrijdag gaat zijn wekker nu om half negen. Om kwart over negen trekt hij de deur achter zich dicht en slentert door de Jordaan. Onderweg haalt hij snel een broodje en een kop koffie in de buurt en dan stapt hij om tien uur een oud klaslokaal binnen in de Oude Leliestraat waar hij tot vijf uur repeteert voor zijn rol in de voorstelling *De gelukkigste dag*, die zaterdag in première gaat. De Mol liep al tien jaar rond met de wens een eigen toneelstuk te maken. Hij bedacht het verhaal en speelt een van de twee hoofdrollen.

De afgelopen jaren heeft hij bepaald niet stil gezeten. Na populaire programma's *Waar is de Mol?*, *Down with Johnny* en *Beat de Mol* voor Veronica en SBS, stapte hij in 2013 over naar RTL, waar hij programma's presenteert als *Syndroom*, *De wensboom* en *Superkids*.

En met succes: komende donderdag zit hij op de erebank tijdens de uitreiking van de Televizier-Ring, met maar liefst twee belangrijke nominaties op zak: voor de Zilveren Televizier-Ster Man en voor een Gouden Televizier-Ring voor zijn eigen programma *Syndroom*, waarin hij dromen en fantasieën van mensen met een verstandelijke beperking helpt realiseren.

De gelukkigste dag is dus slechts een intermezzo, want zodra het stuk op de planken staat, ziet zijn agenda alweer zwart van de afspraken en lange draaidagen. Maar tot die tijd is hij netjes elk avond voor zessen thuis. **Een ambtenarenritme. Bevalt dat een beetje?**

"Ik moet eerlijk toegeven dat ik de regelmatigheid als een verademing zie. Dat heb ik de afgelopen jaren helemaal niet gehad. De ene dag begon ik vijf uur 's morgens, de andere om twee uur 's middags. Er zat totaal geen lijn in."

Maar daardoor is het nu wel oogsttijd. Twee belangrijke Televizier-nominaties: een voor jezelf en een voor je programma *Syndroom*. Waar ben je het trots op?

"Toch wel op *Syndroom*, want dat is echt

mijn kindje. *De wensboom* is een soort *Hart in actie* maar dan voor kinderen, net zoals *Superkids* eigenlijk *Holland's got talent* is, maar dan voor heel goede kinderen. Ik chargeer een beetje, want alle programma's die ik doe zijn super, maar voor mij is *Syndroom* echt uniek. Toen ik het programma bedacht, waren veel mensen sceptisch. Ik moest het niet doen want het zou heel lastig worden, maar ik geloofde erin."

En hadden ze gelijk. Viel het tegen?

"Welnee, ik geniet zo van het contact met die kinderen. Recht voor zijn raap en geen dubbele agenda. *What you see is what you get.*"

Is dat iets wat je mist in het 'echte' volwassen leven, eerlijkheid en directheid?

"Ik mis het niet, want zo zit de wereld nou eenmaal in elkaar. Mensen vertellen elkaar leugentjes om bestwil en draaien om de hete brij heen. Ik vind dat ik zelf niet zo ben, maar soms moet het. Anders zou ik iedereen continu op zijn ziel trappen. Het mooie aan kinderen is dat ze nog geen filter hebben. Zaterdag had ik met de hele familie een jokertoernooi bij mijn moeder en een verre tante vertelde dat ik een keer tegen haar heb geroepen: 'Jeetje, wat lijkt jij op René Froger!' Ik was acht, of zo. Dat soort dingen zeg je als kind, maar niet meer als je ouder wordt."

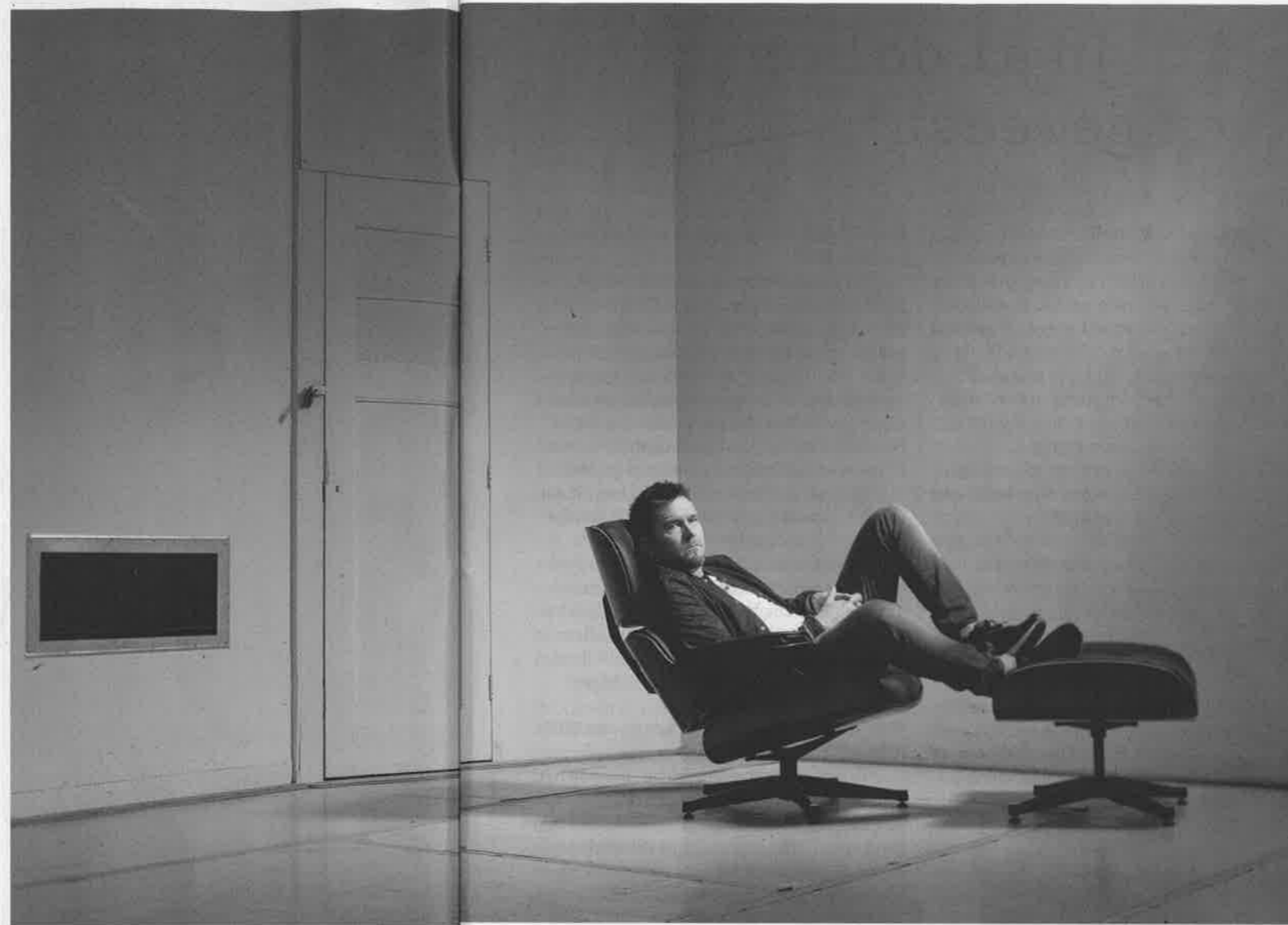
Jarenlang had jij het imago van een groot kind door je brutale, boefachtige aanpak op televisie. Wordt dat naarmate je ouder wordt getemperd?

"Dat ik minder rebels ben geworden, lijkt me logisch. Ik bedoel: ik ben bijna veertig. Maar ouder worden sluit niet uit dat je nog kattenkwaad kunt uithalen of het leuk vindt om tegen de gevestigde orde aan te schoppen. Ik kan het me juist meer permitteren brutaal te zijn, want hoe meer je weet, hoe brutaler je kunt zijn. Iemand moet wel van goeden huize komen als hij mij gaat vertellen hoe het zit. Het is niet rebels om alleen je kont tegen de krib te gooien, dat is gewoon dwarsliggen. En over dat 'kindzijn', dat is misschien wel mijn grootste goed. Ik leid niet

aan het peterpansyndroom, waarbij je het vertikt ouder te worden, maar ik geloof dat het heel mooi is om kind te blijven in je hoofd."

Zaterdag gaat *De gelukkigste dag* in première. Waar gaat het toneelstuk over?

"Een rijke dertiger geeft een groot verjaardagsfeest. Het is een *selfmade* man, iemand die alles bereikt heeft, maar ook heel verveeld en narcistisch is. Hij wil een grote daad stellen, namelijk te midden van al zijn vrienden zelfmoord plegen. Maar er komt niemand opdagen, dus blijft hij alleen over met de serveerster die hij heeft ingehuurd voor het feest. Ik kwam op het idee toen ik op een verjaardagsfeest was waar meer personeel rondliep dan gasten. Ik dacht: dat is wel kut. Dat je een groot feest geeft en niemand komt opdagen."

Je liep al tien jaar rond met het idee een toneelstuk te maken. Waarom ben je dat pas zo veel later gaan uitvoeren?

"Het begon met een idee van Theo van Gogh. Hij had net *Interview* gemaakt met Pierre Bokma en Katja Schuurman en zei een keer tegen mij: zoiets wil ik ook met jou maken. Een verhaal met weinig karakters en een locatie. Een toneelstuk dat daarna verfilmd kan worden. Helaas is het bij dat ene gesprek gebleven, want toen werd hij vermoord. Theo was een enorme inspiratiebron voor me. Ik kende hem goed, omdat ik in drie van zijn films heb gespeeld. Het was een geweldig mens. Iemand die heel goed wist wat hij wilde. En hij durfde. Nu we aan het repeteren zijn, moet ik veel aan hem denken. Bij bepaalde scènes denk ik: dat zou Theo leuk vinden."

Vergeef me dit simpele bruggetje, maar een toneelstuk over een rijke dertiger: in hoeverre speel jij jezelf?

"Helemaal niet. Het is een vraag die ik vaak krijg, maar zijn karakter staat heel ver van me af. Deze man wil zelfmoord plegen. Dat ben ik niet bepaald van plan."

Je cv is eindeloos: begonnen achter de schermen, in *GTST* gespeeld, vj bij *TMF*, films, toneelstukken, tv-programma's en dan nu een eigen toneelstuk. Zijn er carrièrekeuzes waar je achteraf bekeken spijt van hebt?

"Nee, want ik heb over alles goed nagedacht van tevoren. Ik wil altijd een stapje verder. Zoals na *TMF* de stap naar Veronica een goede was en daarna naar SBS. De programma's worden steeds groter, dus er zit wel een pad in. Er moet altijd iets nieuws bijkomen,

iets dat verbreedt en potentie heeft. Kijk, dat er een keer iets niet lukt of niet goed wordt gewaardeerd, dat gebeurt. Zo werkt het in dit vak. Ik heb op al mijn programma's kritiek gekregen. Behalve op *Syndroom*. Oh nee, daarop ook. Dan zeggen mensen: je doet het alleen maar met de leuke downies."

Doet kritiek je wat?

"Nee."

Je hebt nog nooit gebaald van kritiek?

"Nee, nog nooit."

Dat geloof ik niet.

"En toch is het zo. Het lijkt me echt verschrikkelijk als je dat hebt. Dat je op Nu.nl reacties gaat lezen wat ze over je zeggen. Daar word je toch niet vrolijk van? Ik weet nog goed dat mijn moeder vroeger de *Story* las en dan echt geraakt was door het gelul dat er stond. Dan zei ik: mam, waarom lees je het dan? Ik heb gelukkig ook geen vrienden die zeggen: heb je dat gelezen over jou? Ze weten dat het me niet interesseert. Overigens vind ik dat het erbij hoort. Wij zijn publieke figuren, dus iedereen heeft iets over ons te zeggen. Dat kan nooit allemaal positief zijn." **Je bent opgegroeid met bekende familieleden. Kun je daarom kritiek met een korteltje zout nemen?**

"Dat speelt ongetwijfeld mee. Toen ik besloot te gaan acteren wist ik – met Linda de Mol als tante en Willeke Alberti als moeder – als geen ander hoe het zou zijn en wat er stond te gebeuren. Ik heb dat goed kunnen afwegen."

Je vader, John de Mol, was niet blij met je besluit voor de camera te treden, toch?

"Hij vond dat ik eerst moest gaan studeren. Ik was afgewezen op de Filmacademie, dus ben ik drie dagen in de week een soort tekstschrijversopleiding gaan volgen. De andere twee dagen werkte ik als runner achter de schermen bij programma's als de *Staatsloterijshow* en *GTST*. Hij was er niet zozeer op tegen, maar was bezorgd. Hij zei: je moet het wel goed kunnen onderbouwen. Hij drukte me op het hart altijd goed beslagen ten ijs te komen."

Omdat jij je als 'zootje van' extra zou moeten bewijzen?

"Dat zal er wel mee te maken hebben. Achter de schermen was dat ook al zo. Toen ik op mijn negentiende opnameleider bij *GTST* werd, kreeg ik natuurlijk ook scheve gezichten. Toch word je dat niet zomaar als je dat niet goed in de vingers hebt. Dat zelfvertrouwen heb ik altijd gehad. Als mensen daaraan twijfelden, dacht ik altijd: whatever."

Hoe is het om zo'n vader te hebben?

"Hoe denk je? Wat mensen vergeten is

‘Als je ouder wordt,
kun je nog best
kattenkwaad uithalen’

‘Ik ben altijd al dol op vrouwen geweest’

dat mijn vader op zijn 23ste een heel goede baan had bij de Tros en dacht: dit kan ik zelf. Hij is onderaan begonnen, met minder dan niks, want hij had enorme schulden. Door eigen ideeën, werkkraft en creativiteit is hij nu een van de grootste producenten ter wereld. Mensen denken vaak: nou, hij doet maar, weer een zendertje gekocht met al zijn miljoenen. Maar die miljoenen heeft hij helemaal zelf verdiend. En niet met drugs, hè. Nee, gewoon met tyfushard werken.”

“Dus hoe denk je dat hij tegen zijn zoon deed? Dat hij zei: hier heb je mijn vliegtuig en mijn creditcard. *No fucking way*. En gelukkig maar.”

De reden van je overstap naar RTL was dus niet om nog meer los te komen van je vader?

“Nee, daar was ik totaal niet mee bezig. Ik wilde gewoon naar een grotere zender waar meer kansen lagen. Ik heb het daar ook met mijn vader over gehad. De twee voorstellen afgewogen en toen de keuze gemaakt naar RTL te gaan. Ik kon gewoon meer verdienen, haha. Dus: doe pap!”

Wat betekent jouw familie voor je?

“Ik vrees dat ik in clichés ga vervallen, maar we zijn heel hecht met elkaar. Als er iets speelt, staat iedereen paraat. Zoals met die man die mijn vader en Linda probeerde af te persen. Ik hoorde dat de zoon van Linda daar moeite mee had, dat hij er niet van kon slapen. Toen heb ik hem voor een weekendje meegenomen naar Amsterdam, zodat hij even zijn gedachten kon verzetten.”

Niet om uit te weiden over de afpersingszaak, maar iedereen die jou ziet denkt aan geld. Hoe ga je daarmee om?

“Het valt echt reuze mee hoe anders mensen mij benaderen, hoor. Ik denk nu ook niet dat jij alleen maar aan geld zit te denken. Mensen die alleen maar uit zijn op geld, daar prik ik doorheen. Daar heb ik op jonge leeftijd al zintuigen voor ontwikkeld. Mijn hele familie is daar allergisch voor. Ik ben totaal niet bezig met wat er ooit wel of niet op mijn bankrekening komt te staan. Je hoort daar ook niet mee bezig te zijn. Ik vind het irrelevant. Ik doe mijn eigen ding en verdien mijn eigen geld. Bovendien: mijn vader wordt 110.”

Houdt het je bezig dat je een target zou kunnen zijn?

“Bij mij werkt het eigenlijk als volgt: alles waarbij je kunt denken ‘wat als?’ houdt mij niet bezig. Er zijn bepaalde maatregelen getroffen, maar verder heb ik er geen last van. Ik denk echt niet dat er achter elke boom gevaar schuilt. We praten als familie hier niet graag over, omdat het toch iets aanwakkert.”

Dan laten we het rusten. Iets anders: ben jij meer een Alberti of meer een De Mol?

“Ik denk dat ik een goede mix ben en dat zeg ik echt niet omdat dat het meest aardige antwoord is voor beide kanten. Alberti is Amsterdamse gezelligheid, maar bij De Mol staan de spelletjesavonden ook hoog in het vaandel. Een ding is zeker: als ik bij Café Nol binnenkom, ben ik niet De Mol. Niet alleen mijn opa maar ook mijn moeder heeft daar opgetreden, dus daar maken ze altijd een stoel voor me vrij.”

Heb je nog herinneringen aan je opa Willy Alberti?

“Ik was zes toen hij overleed, maar ik herinner me zijn grappen nog goed. Dan was ik aan het klieren in het vliegtuig en zei hij: zeg, ga jij even buitenspelen. Hij was erelid van Ajax dus gingen we weleens naar een wedstrijd. Omdat ik zo jong was, wilde ik natuurlijk naar huis op een gegeven moment. Dan zei hij: ‘Als jij nou iedereen even een handje geeft in het stadion, dan gaan we daarna naar huis.’ Zo’n opa was het. Ik woon in de buurt van de Westertoren, waar hij een plakkaat heeft hangen. Mijn moeder vind dat een fijn idee: opa houdt een oogje in het zeil.”

Ik weet dat je er niet op zit te wachten, maar je ontkomt er niet aan. Alles wat ik over jou lees bevat minstens één van de volgende woorden: charmeur, vrouwenverslinder, bindingsangst. Waarom kleeft dit zo aan jou?

“Ik heb geen idee, misschien omdat ik relaties heb gehad met vrouwen die ook bekend waren en ik er nooit een geheim van heb gemaakt dat ik van vrouwen houd. Maar ik denk dat ik er niet meer van houd dan iedere andere 36-jarige gezonde Hollandse jongen.”

Ben je goed met vrouwen?

“Dat moet je niet aan mij vragen. Ik ben

altijd dol op vrouwen geweest, vroeger al. Als we op vakantie gingen naar Portugal, wisten ze echt niet wie ik was en dan lukte het me ook wel. Dat het nu elke keer niet lukt, dat is kut. Ik zou gaan trouwen met Shima, maar dat gaat niet door. Iedereen is natuurlijk nieuwsgierig naar wat er is gebeurd, maar zou jij je vuile was gaan buiten hangen? Ik praat er zo min mogelijk over, omdat ik dat niet chic vind. Dat doe je niet als man, is mij geleerd.”

“Dat ik graag een gezin wil, dat is duidelijk en als het aan mij had gelegen... Wacht, nee, dat is dus al niet leuk om te zeggen, want dan zeg ik dat het aan haar lag en het ligt altijd aan twee personen.”

Gaat het ooit nog wel gebeuren, denk je?

“Dat het er voor mij niet meer in zit, bedoel je? Nee joh, zo zit ik toch niet in elkaar.”

Veel vrouwenbladen verdenken jou van bindingsangst. Heb je last van dat imago?

“Wat denk je zelf? Natuurlijk niet. Je kunt wel denken: morgen gaat hij vreemd, maar een vrouw die stevig in haar schoenen staat, ziet het wel waar het schip strandt. Als het al strandt.”

Misschien is een relatie gewoon niets voor jou?

“Nee, hoor. Ik hoor nog geen klokje tikken, maar ik wil juist heel graag kinderen. Maar wel met de allerleukste moeder.”

Wat voor vrouw is dat?

“Supergeil, haha. Nee, het moet gewoon een goed wijf zijn. Ze moet goed in elkaar zitten. Een persoon waarmee ik het liefst de rest van mijn leven samen wil blijven. Het is me nog niet gegund. Ik heb wel een paar keer gedacht dat het er was, maar dan was het toch niet het juiste moment of de juiste persoon. Wat dat betreft moet je altijd zorgen dat je happy met jezelf bent. Vraag eens wat mijn minpunten zijn?”

Wat zijn je minpunten?

“Heb ik niet.”

Oké, en wat zijn dan je pluspunten?

“Dat ik niet in minpunten denk.”

Stel, over vijf jaar spreek ik je weer. Wat voor persoon zit er dan tegenover me?

“Goeie vraag, geen idee natuurlijk.”

Maar wat hoop je?

“Ik hoop dit, maar dan een stukje verder. Qua werk en qua hoe ik in het leven sta. Een gezinnetje dus. Het is niet dat ik nooit verder kijk naar morgen, maar vijf jaar is wel heel ver weg. Ik vind dat ik op de goede weg ben.” ■

De gelukkigste dag gaat zaterdag 17 oktober in première en toert door heel Nederland.

JOHNNY DE MOL
12 januari 1979,
Laren

2000
Tv-rollen in
GTST, *Baantjer*,
Costa!, *All Stars*
en *Spangen*

2001
Presenteert *100%*
Johnny (TMF)

2002
Filmdebuut in
Oesters van Nam
Kee

2003
Theaterdebuut in
Onze Jeugd. Later
te zien in *Sexual*
Perversity (2006)
en *Romeo over*
Julia (2009)

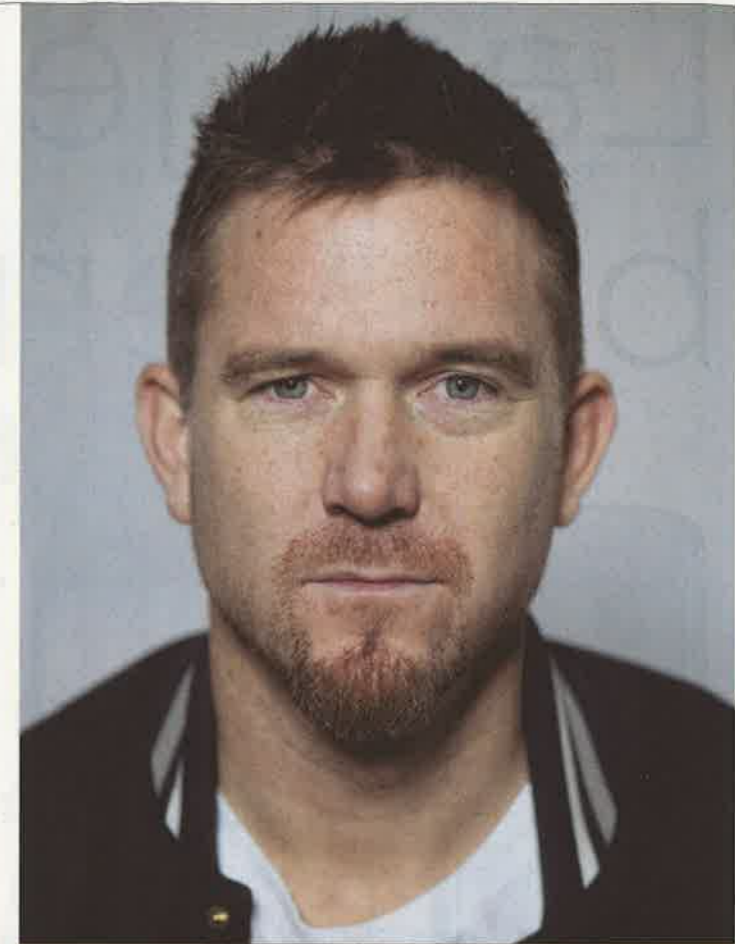
2004
Speelt in films
Drijfzand,
Simon, *06/05*

2008
Start bij Veronica met *Waar is de Mol?* en *Down met Johnny*

2013
Stapt over naar
RTL en wint de
Zilveren Televizier-Ster Man

2013-heden
Syndroom,
De wensboom en
Superkids (RTL)

Johnny is vrijgezel en woont in de Jordaan.

ADVERTENTIE

De zalm kan Frank niet wild genoeg zijn.

Frank's wilde zalm komt rechtstreeks uit de woeste wateren ten zuidoosten van Alaska, waar verantwoorde visvangst in de grondwet verankerd is. Met de lijn gevangen en linea recta naar onze ambachtelijk rokerij in Amsterdam gebracht. En daar hebben we 'm voor je getemd met de rook van smeulende hickory. Onvergetelijk lekker.

Frank's Smoke House
Wittenburgergracht 303
Amsterdam
www.smokehouse.nl

